

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.38.064/2015/5.

A tanács tagjai: . Tóth Kincső a tanács elnöke
 . Rothermel Erika előadó bíró
 . Buzinkay Zoltán bíró

A felperes: Felperes
(cím)

A felperes képviselője: . Szentkirályi-Holota Szabolcs ügyvéd
(cím)

Az alperes: Bevándorlási és Állampolgársági
Hivatal
(1117 Budapest, Budafoki út 60.)

Az alperes képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügy

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: övárosi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság
20.K.33.905/2014/7.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
20.K.33.905/2014/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az
alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási
költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön
felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási
illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2010. évben érkezett Magyarországra tartózkodási kártya

átvételére jogosító vízum birtokában. Keresőtevékenység folytatása célú tartózkodási engedélye meghosszabbítása iránti kérelmét az idegenrendészeti hatóság 2011. június 3-án kelt határozatával elutasította. A felperes által a határozat ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelem alapján indult pert a bíróság megszüntette. A felperes ezt követően tartózkodási engedély és menekült státusz iránt több eljárást kezdeményezett, sikertelenül. A felperes 2013. június 25-én, mint **B.D.** magyar állampolgár élettársa nyújtott be tartózkodási kártya iránti kérelmet, melyet az idegenrendészeti hatóság elutasított, a jogerős hatósági döntés ellen előterjesztett felperesi keresetet a bíróság 19.K.30.318/2014/4. számú ítéletével elutasította.

- [2] A felperes 2014. március 31-én magyar állampolgár harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtagjaként tartózkodási kártya kiállítására iránti kérelmet terjesztett elő, ezúttal, mint **B.D.** házastársa. Kérelmét az elsőfokú idegenrendészeti hatóság 2014. június 30. napján kelt 106-1-17896/9/2014-Tk. számú határozatával elutasított, figyelemmel arra, hogy a felperes magyar állampolgár házastársával csak a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében létesített családi kapcsolatot. Az elsőfokú hatóság megállapította, hogy a felperes tartózkodási joga megszűnt, ezért kötelezte Magyarországot területének elhagyására.
- [3] A felperes fellebbezése nyomán eljáró másodfokú hatóság, az alperes az elsőfokú hatóság határozatát 2014. augusztus 25. napján kelt 106-Tk-23886/1/2014. számú határozatával helybenhagyta azzal, hogy a felperes magyarországi tartózkodási joga megszűnt. Határozatának indokolásában, egyezően az elsőfokú idegenrendészeti hatósággal rögzítette, hogy a felperes bár **B.D.**-vel kötött házassága révén családtaggá vált, azonban ezt a kapcsolatot a felperes kizárólag a tartózkodási jog megszerzése érdekében létesítette, ennek folytán a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény (a továbbiakban: Szmtv.) 14.§ (2) bekezdése alapján a harmadik országbeli állampolgár tartózkodási joga megszűnt. Az alperes eljárása során ismételten tisztázta a tényállást. Határozatában - hivatkozva az Európai Unió Tanácsának az érdekházasságok ellen alkalmazandó intézkedésről hozott 97/C382/01. számú állásfoglalására (a továbbiakban: Állásfoglalás) - megállapította, hogy a felperes és házastársa közös nyelvet nem beszélnek, köztük a kommunikáció mutogatás útján valósul meg, amely alkalmatlan tényleges érzelmi kapcsolat kialakítására. Lényeges kérdésekben tett, egymásnak ellenmondó nyilatkozatai, továbbá a helyszíni ellenőrzésen tapasztaltak arra utalnak, hogy köztük a családi életközösség nem áll fenn, a felek a házasságot a felperes tartózkodási joga megszerzése érdekében kötötték. Az alperes utalt az Európai Unió Bizottsága 2009. július 2-i COM/2009/313 közleményére (a továbbiakban: közlemény).

A kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem

- [4] A felperes keresetében az alperes határozatának az elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését kérte.
- [5] Az alperes ellenkérelmében - fenntartva a határozatának indokolásában foglaltakat - a felperes keresetének elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [6] A felperes keresetét az elsőfokú bíróság elutasította. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy az alperes helyesen állapította meg, miszerint a felperes esetében a tartózkodási kártya kiadásának feltételei nem állnak fenn. Álláspontja szerint a felperes nem tudta alátámasztani, hogy magyar állampolgárságú házastársa és közte családi életközösség megvalósult volna. Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a házasfelek sem egymás anyanyelvét, sem más közös nyelvet nem beszélnek, többek között ezért a legalapvetőbb információk szintjén sem ismerik egymás magánéletét, múltját. A helyszíni szemle alátámasztotta azt, miszerint kétséges, hogy azonos címük ellenére együttélésük valódi lenne. A bíróság kiemelte, hogy a felperes korábbi, a menekültügyi eljárásban - párjáról említést sem téve - úgy nyilatkozott, miszerint nincsenek rokonai, hozzátartozói. Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a felperes nyilvánvalóan érdekházasságot kötött.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [7] A jogerős ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmében a felperes elsődlegesen az alperes határozatának az elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára kötelezését kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet jogszabálysértő, mert olyan közigazgatási határozatokat értékelt jogszerűnek, amelyek sértik a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339.§ (1) bekezdésében és a 339/A.§-ában foglalt rendelkezéseket.

Kiemelte, hogy a hatóság is egy olyan közleményre hivatkozott, amely az EK szerződés szerint kötelező erővel nem bír. A fentiekre tekintettel megállapítható a téves jogszabályalkalmazás, és az abból levont helytelen következtetés, amely alaptalan bírói döntéshez vezetett.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének hatályában való fenntartását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozott döntést hozott, amikor megállapította, hogy az alperesi határozat jogszerű, a tényállás tisztázott. Hangsúlyozta, hogy bebizonyosodott, hogy a felperes a házasságot a tartózkodási jog megszerzése érdekében kötötte. A közleménnyel - mely összezseng az Európa Parlament és Tanács

2004/38/EK Irányelve (a továbbiakban: Irányelv) és az Állásfoglalás céljával - kapcsolatban kifejtette, hogy az iránymutatás nyújt a tényállás tisztázásához, annak eszköze, de az nem a kérelem elutasításának alapja.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [8] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.
- [9] A Kúria egyetért az elsőfokú bírósággal abban, hogy az alperes a tényállást kellő mélységig tisztázta, a hatóságok mind az első-, mind a másodfokú eljárás során személyesen is meghallgatták a felperest és férjét. Az elsőfokú eljárásban helyszíni ellenőrzést tartottak a felperes részéről megjelölt közös otthonban, mely során megállapítást nyert, hogy a lakásban az együttélés nyomai nem lelhetők fel.
- [10] A Kúria rámutat arra, hogy - szemben a felperes állításával - a hatóságok és a bíróság nem a közleményre alapította döntését, és egyetért azzal, hogy a közlemény iránymutatást nyújt a tényállás tisztázásához, annak eszköze, de az nem a kérelem elutasításának alapja.
- [11] A Kúria hangsúlyozza, az hogy az Irányelv ugyanakkor beépült a magyar szabályozásba, annak értelmezésénél éppúgy, mint a hazai jogszabályi rendelkezés esetén a jogalkotói célt kell figyelembe venni, amely - állampolgárságra tekintet nélkül - a családként összetartozó személyek együttélését kívánta elősegíteni, nem pedig azt, hogy e humanitárius gesztussal visszaélve a jogintézmény éppen az eredetivel ellentétes célra kerüljön felhasználásra. Az Állásfoglalás pedig kifejezetten az érdekházasságok kérdésében arra nézve adott iránymutatást, hogy a hatóságok a névlegesen kötött házasságot, mint egy lehetséges körülményt is figyelembe véve vizsgálhatják a tartózkodási kérelem megalapozottságát. Ugyanakkor az Állásfoglalás nem jelölte meg, mely adatok, illetve körülmények vonatkozásában tehetnek fel kérdést a hatóságok a házastársaknak, illetőleg mely válaszok alkalmasak arra, hogy a tényleges együttélés, összetartozás kellő bizonyossággal alátámasztást nyerjen. Az idegenrendészeti hatóság a bizonyítás szabadsága és a bizonyítékok szabad mérlegelése folytán maga választhatta meg, mit tekint a felperes és házastársa által adott elfogadható, az együttélést alátámasztó, vagy éppen kétségeket felvető feleleteknek. A felperes csak állította, hogy az alperes nem megfelelően értékelte a benyújtott iratokat, azokból téves következtetéseket vont le, azokat azonban nem tudta sikeresen megcáfolni. Ennélfogva igaz az, hogy a felperes és házastársa között a rokoni kapcsolatot - így felperes „családtag” státuszát - mindössze a házassági anyakönyvi kivonat támasztja alá, a tőle elvárható tartalom nélkül. A felperes ugyanis nem bizonyította, hogy magyar állampolgárságú házastársa és közte családi életközösség, szoros érzelmi, gazdasági, lelki, fizikai kapcsolat megvalósult volna. Az elsőfokú bíróság helyesen hangsúlyozta, hogy

az alperes eljárása során a tényállást tisztázta, bizonyítást nyert, hogy a házasfelek, akik csak mutogatással kommunikálnak egymással, a legalapvetőbb információk szintjén sem ismerik egymás magánéletét, múltját, kétséges, hogy a házasságkötés ténye ellenére együttélésük valódi lenne, különösen azért, mert a helyszíni szemlén ezzel éppen ellentétes tények merültek fel. Az alperes – miként erre az elsőfokú bíróság is utalt – helyesen állapította meg, miszerint a felperes esetében a tartózkodási kártya kiadásának feltételei nem állnak fenn, az alperes megfelelően tisztázta a tényállást, döntését mérlegelési jogkörben hozta, melynek szempontjairól számot adott.

- [12] Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [13] A pervesztes felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdései alapján állapította meg a felülvizsgálati eljárásban kifejtett munkára tekintettel.
- [14] A pervesztes felperes Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére, melynek összegét a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2016. szeptember 14.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k. előadó bíró, Dr. Buzinkay Zoltán s.k. bíró